

udtryk for, at sælgeren altid er forpligtet til at levere varen på prøve. Dette ville bl. a. kunne medføre en væsentlig belastning for sælgeren på grund af omkostningerne og besværet ved forsendelse og tilbagetagelse, ny emballering m. v.

Efter en afvejning af disse modstående interesser foreslås som den almindelige regel (*stk. 1 og stk. 2, 2. pkt.*) en kompromisløsning, hvorefter fristen regnes fra dagen for modet, såfremt køberen senest samtidig med dette har haft lejlighed til at undersøge det købte eller en vare af samme art, medens den, såfremt dette ikke er tilfældet, regnes fra den dag, hvor køberen har fået varen eller det første parti heraf i hænde. Denne løsning forekommer naturlig under hensyn til, at der i lovens kapitel 4 foreslås regler om fortrydelsesret ved postordresalg, idet disse regler netop som baggrund har, at køberen ikke har haft lejlighed til at undersøge varen. Løsningen er også foreslået i det finske forslag til konsumentskyddslovgivning.

Er en vare, f. eks. i forbindelse med „biografsalg“, blevet demonstreret for en større forsamling, må forholdet henføres under *stk. 2, 2. pkt.*, såfremt forbrugeren reelt ikke har haft lejlighed til at undersøge den nærmere.

Bestemmelsen i *stk. 2, 1. pkt.*, som er ny i forhold til det tidligere lovforslag, er en særregel, der skal gælde ved aftaler om køb af bøger samt ved aftaler om abonnement på aviser, ugeblade og tidsskrifter eller på løbende bogudgivelser af ikke forud fastlagt omfang. For såvidt angår disse aftaler foreslås det, at fristen *altid* først regnes fra den dag, hvor forbrugeren har fået det købte eller den første levering i hænde. Baggrunden for denne regel er et ønske om at sikre forbrugerne en udvidet beskyttelse i de tilfælde, hvor der efter ændringerne i forslaget fortsat vil være adgang til at rette uanmodet henvendelse til forbrugeren på dennes bopæl m.v., jfr. § 2, *stk. 2, nr. 2 og 3*, og bemærkningerne hertil. For bøgernes vedkommende er reglen foreslået af Den danske Forlæggerforening som en af de foranstaltninger, der kan træde i stedet for et forbud mod dorsalg.

I de tilfælde, der er omfattet af *stk. 2*, regnes fristen fra den dag, hvor forbrugeren har fået varen „i hænde“. Er varen fremsendt med post, og er forsendelsen henlagt til afhentning på posthuset, fordi forbrugeren ikke var hjemme ved udbringelsen, skal fristen således først regnes fra den dag, hvor forbrugeren indløser forsendelsen på posthuset.

Køberen vil i de af *stk. 2* omfattede tilfælde også inden modtagelsen af varen kunne træde tilbage fra aftalen ved at underrette sælgeren herom og vil endvidere efter *stk. 4* kunne bruge fortrydelsesret-

ten ved blot at undlade at modtage eller indløse sælgerens forsendelse.

Er et køb omfattet af *stk. 2*, og er det aftalt, at det købte skal leveres i flere partier, regnes fristen fra den dag, hvor forbrugeren fik det første parti i hænde. Som eksempel kan nævnes køb af et samlet bogværk under udgivelse. Her må fristen regnes fra modtagelsen af det første bind. Er der tale om en af de aftaler, som er nævnt i § 5, *stk. 2, nr. 2*, regnes fristen på tilsvarende måde fra det tidspunkt, hvor forbrugeren har fået den første levering, f. eks. det første nummer i henhold til en aftale om abonnement på et tidsskrift, i hænde.

Er forsendelsen sket gennem postvæsenet, vil der i tvivlstilfælde eventuelt kunne fremskaffes oplysning fra det pågældende postkontor om datoen for udleveringen til forbrugeren.

Der er i lighed med den norske lov, men i modsætning til den svenske, ikke foreskrevet nogen bestemt form for forbrugere ns underretning om, at han træder tilbage fra aftalen. En mundtlig, eksempelvis telefonisk, meddelelse vil således i princippet være tilstrækkelig, men da forbrugeren må kunne bevise, at han har afgivet underretningen rettidigt, vil skriftlig underretning i reglen være tilrådelig, og den største sikkerhed opnås selvsagt, såfremt underretningen gives i anbefalet brev.

Udtrykket „den erhvervsdrivende“ i *stk. 1* omfatter ligesom i § 5, *stk. 1*, også firmaets repræsentant. Har forbrugeren således på mødet forhandlet med en repræsentant, vil han også kunne underrette denne, og det følger herefter af § 16, at der ikke i denne forbindelse lægges vægt på en eventuel bestemmelse i kontrakten om, at repræsentanten ikke er bemyndiget til at modtage meddelelser fra forbrugeren.

Efter *stk. 3* er det tilstrækkeligt, at forbrugeren har afsendt underretningen med post inden fristens udløb, dvs. senest ugedagen efter mødet, henholdsvis varens overgivelse. Ligetillem med afsendelse pr. post må anses afsendelse pr. telegraf. Det er uden betydning, om den erhvervsdrivende herefter først modtager underretningen efter fristens udløb. Den norske og den svenske lov indeholder samme regel.

Skal varen sendes til forbrugeren, og fortryder denne aftalen inden eller ved forsendelsens fremkomst, ville det hverken være rimeligt eller hensigtsmæssigt at kræve, at forbrugeren skulle modtage varen og eventuelt betale for denne, således at han først derefter kunne underrette den erhvervsdrivende om sin tilbagetræden med anmodning om afhentning og i givet fald tilbagebetaling af vederlaget. Ved *stk. 4* er det derfor bestemt, at forbrugeren også, d.v.s. uden egentlig underretning til den er-